

9. nedeľa po ST – 2.8.2015

2.Kráľov 1,1-17a 1-4+15b-17a

Milí bratia a sestry v Pánovi Ježišovi!

Rozhodujeme sa tak akoby Ho nebolo na Slovensku. Rozmýšľame tak akoby ho nebolo. Akoby sme Ho nevedeli zohnať, ako keby sme sa mu nevedeli dovolať. Akoby bol nezastihnuteľným riaditeľom. Akoby sme ani nerátali s tou možnosťou, že je dostupný.

A On je.

Ale my s Ním veľmi nerátame v bežnom dni, ani vtedy keď „vypadneme z okna“. Nemyslím doslovne ako Achazja, ale jednoducho, keď sme v úzkych a máme otázky. A naozaj sa nám to niekedy stane, že vypadneme aj cez zamrežované okno. Myslíte si, že sa to nedá. Že to nie je reálne, však? Ale už sa vám to stalo. A mne tiež.

Bolo to vtedy, keď ste sa spoľahli na nejakú poisťku a zabezpečili ste sa proti vypadnutiu a ono to ruplo. A...zrazu ste sa ocitli na dlažbe pod oknom. Niečo nevyšlo tak ako ste to plánovali, s tým na koho ste sa spoliehali a prvé, čo vás napadne, seba nevnímam v bežných veciach: opýtajme sa Belzebúba...! čo on na to?!

Tak utekáme do banky, alebo do poisťovne, alebo hľadáme špecialistu, alebo virgulóga, alebo žienku s guľou a s ciglátkami. Keď už nič, tak všetky odpovede sú na webe.

Ja ani neviem, doplňte si, kde všade ste už hľadali odpovede, keď ste vypadli cez mreže vášho okna...???

Kde všade ste sa pýtali, koho? Kam ste cestovali, aké číslo ste vytáčali a zháňali?

Každý z nás to už urobil.

Myslím si, že aj nám by Eliáš povedal: Čo to robíš? Čo to máš za nápady? Kam to zasa voláš? Koho to zasa zháňaš? Správaš sa akoby na Slovensku nebol Boh?

Prečo s ním nerátaš, keď potrebuješ odpoveď?

On je dostupný! Naozaj! Ja sním riešim všetko, každú vec a so signálom som nikdy nemal problém...

Máme byť akousi Bibliou, ktorú číta svet, ale my sme nečitateľní. Nedbáme o svoju identitu veriaceho človeka, sme v prúde. Prispôsobujeme sa. Konáme tak ako všetci ostatní ako väčšina. Akoby na Slovensku nebol Boh!

Nemáme odvahu vyčnievať, nemáme odvahu byť takými, akými máme byť! Strácame svoju originalitu ako Boží ľudia, strácame svoju jedinečnosť v akej nás Boh stvoril!

Akoby nás tento svet premieňal na slabých, opičiacich sa po iných. Sme akoby šití na jedno kopyto. Takí priemerní, nenápadní, úplne matní. Ako skrytý diamant.

Ale keby sme si uvedomili, že sme vzácní ako diamant, ktorý potrebuje len vybrúsiť, aby zažiaril, tak by sme vedeli, že to, čo sa v našom živote deje, každé to vypadnutie z okna, je len ďalší výbrus nášho života, nášho charakteru, nášho vnútra.

A po každé sme žiarivejší a čitateľnejší pre ľudí v našom okolí. A oni by zrazu videli a vedeli, že naozaj na Slovensku je Boh!

A že sú tu takí, ktorí nerobia to, čo všetci, keď vypadnú, ale pýtajú sa priamo toho, ktorý o tom okne niečo vie. Pretože možno on sám tie mreže na to naše okno montoval!, aby sme sa dostali niekam inam.! Ľudia by zistili, že sú takí, ktorí majú na neho priamu voľbu, také rýchle vytáčanie, že On je to najdôležitejšie číslo v mobile, rýchla voľba....VIP...

Totíž pýtať sa na zlom mieste nie je veľmi dobré rozhodnutie. Eliáš by nám to až tak neodporúčal.

Koniec koncov ako dopadol kráľ, ktorý si nakoniec Eliáša zavolať?

Eliáš mu povedal svoje: *Pretože si poslal poslov, aby sa na tvoju situáciu išli pýtať toho.... Belzebúba, ktorého ste si vymysleli... ako keby v Izraeli nebolo Boha, ktorého má každý možnosť kedykoľvek sa opýtať na jeho slovo, tak z postele na ktorej si sa ocitol nezádeš, ale na nej aj zomrieš.* A kráľ Achazja aj zomrel podľa slova Hospodinovho, čítame v druhej kráľovskej.

Pýtať sa na zlom mieste, akoby na Slovensku nebol Boh, to naozaj nie je dobrý nápad. Pýtať sa tam a tak akoby bol náš Boh nedostupný alebo neschopný nám dať odpoveď alebo neochotný pomôcť, keď ležíme na chodníku pod oknom.

Pretože On taký nie je. Ved' to vieme, dúfam, že áno.

A naozaj, On je aj na Slovensku!

Takže, keď nabudúce sa vám stane niečo také nezvyčajné ako ...že vypadnete cez zamrežované okno....skúste najprv to rýchle vytáčanie na neho....

Amen.